

Thierry Meyssan: Jak se „Západ“ vzdává svobody slova

- CZ24 News | 15. listopadu 2022

SVĚT: Svoboda projevu byla na Západě charakteristická již od 18. století. Na tomto základě byl vybudován politický režim podporovaný středními vrstvami. Princip, podle něhož z konfrontace různých názorů vzejde obecná vůle, již nebyl zpochybňován. Každý útok na tuto svobodu byl vnímán jako úder mírovému řešení konfliktů.

Avšak na počátku 20. století, kdy světová válka rozvrátila Západ, **Britové** a posléze **Američané** neváhali použít moderní prostředky propagandy nejen proti nepřátelům, ale taktéž i proti **vlastnímu obyvatelstvu** [1]. Demokratické vlády poprvé vytvářely programy, které měly oklamat jejich spoluobčany. Na konci této války se Britové chlubili svými úspěchy, což naznačovalo možné využití válečné propagandy v době míru. Také v době, kdy byl ohrožen kapitalistický ekonomický systém, a dokonce ještě před začátkem druhé světové války, byly demokracie a svoboda projevu pozastaveny a propaganda se obnovila, nejprve v Itálii a Německu, poté na celém Západě.

 Nina Jankowiczová odstoupila z funkce šéfky správní rady pro dezinformace na DHS po neúnavných útocích ze strany konzervativců.

Po tři čtvrtě století se lidé na Západě zapřísahali, že budou bránit své hodnoty a nebudou již praktikovat propagandu pro vnitřní potřebu.

Dnes, stejně jako ve třicátých letech, je současný kapitalistický systém ohrožen rozvojem nerovností mezi voliči, ale způsobem, který jsme nikdy nepoznali. Jestliže průmyslník **Henry Ford** během krize v roce 1929 prohlásil, že **plat šéfa** by neměl přesáhnout **čtyřicetinasobek** platu jednoho z jeho dělníků, dnes má plat **Elon Musk 38,5milionový** násobek platu některých jeho zaměstnanců ve Spojených státech. Demokratická zásada „**jeden člověk, jeden hlas**“ už nemá žádný vztah k realitě.

V této souvislosti byla svoboda projevu zpochybněna západními zeměmi. Sociální média, včetně **Facebooku a Twitteru**, cenzurovala vlády a nakonec i úřadujícího prezidenta Spojených států. Neporušovaly přitom ústavu, neboť ta tuto svobodu zaručovala pouze v případě zneužití politické moci. Skutečnost, že Elon Musk právě koupil Twitter a oznámil, že z něj chce udělat svobodnou síť, nic nemění na tom, co se stalo. Myšlenka, že nemůžeme říkat všechno, už vzala za své.

 Sonia Backèsová

Ve Francii se státní tajemnice odpovědná za občanství **Sonia Backèsová** snaží diskreditovat nekonformní názory. Přirovnává je k sektářským úchylnkám. Stát, jak oznámila, bude organizovat „**atentáty na sektářské úchylnky a spiknutí**„. V Sovětském svazu byli odpůrci umisťováni do psychiatrických léčeben.

Intelektuálové vnímají, že se chystáme změnit ekonomický a politický režim. V posledních letech se mnozí z nich stali příznivci moci, ať už finanční nebo politické, a rezignovali na svou kritickou funkci. Ať už bude vývoj jakýkoli, budou stát na straně kliky, a nikoli nápravy. Již šest let nám říkají o nebezpečí **Fake News**, tedy o tzv. neobjektivních informacích a o nutnosti kontrolovat, co lidé říkají a píší. Jejich diskurs rozlišuje lidi, kteří mají pravdu, od těch, kteří se mýlí, a popírá princip

demokratické rovnosti.

Zapojení do Thukydidovy pasti vyprovokovali Anglosasové občanskou válku na Ukrajině a ruskou intervenci k jejímu ukončení. Postupně Západ vstupuje do války, ve vojenském smyslu proti **Rusku** a v ekonomickém smyslu proti **Číně**. Předpoklady, podle nichž není možné vést válku s mocnostmi, s nimiž probíhá hospodářská výměna, jsou popřeny. Stejně jako v obou světových válkách je svět rozdělen na dva tábory, které se právě rozdělují.

Vládní propaganda je tak na Západě zpět.

Prezidentské volby v USA v roce 2020 byly poprvé zpochybněny. Kongres vyhlásil za vítěze **Joea Bidena**, ale ve skutečnosti nikdo nemůže vědět, kdo vyhrál. Není možné, jako v případě souboje **Bush** versus **Gore** (2000), přepočítat hlasovací lístky, protože problém neexistuje: na mnoha místech probíhalo sčítání hlasů za zavřenými dveřmi. Možná nikdo nepodváděl, ale volby nebyly transparentní což je v demokracii nezbytná procedura. Již v roce 2000 federální Nejvyšší soud ukončil přepočítávání hlasovacích lístků s ohledem na to, že ústava nehovoří o volbě prezidenta ve všeobecných a přímých volbách, ale spoléhá na vůli jednotlivých států. Podle čeho?

Před jakoukoli jinou debatou tak volbám v polovině volebního období dominuje otázka nedodržování demokratických procedur ze strany „demokratického“ tábora.

Spojené státy americké

Spojené státy mají v rámci ministerstva zahraničí **Centrum globální angažovanosti** (Global Engagement Center – GEC), tedy strukturu, která koordinuje oficiální projevy jejich spojenců. Mají také, ještě na ministerstvu zahraničí, náměstka ministra, který má na starosti propagandu v zahraničí pod názvem „**Public Diplomacy and Public Affairs**„. V dubnu 2022 však byl učiněn krok: „vyhlášený prezident“ **Joe Biden** se obklopil specialistkou na propagandu **Ninou Jankowiczovou**.

Ministr vnitřní bezpečnosti, bývalý soudce **Alejandro Mayorkas**, vytvořil „**Radu pro řízení dezinformací**“ a jmenoval ji jejím předsedou. Nešlo o nic víc, o nic méně, než obnovit zařízení válečné propagandy, které vytvořil prezident **Woodrow Wilson** v roce 1917 [2] .

Nina Jankowiczová byla představena jako mladá badatelka, specialistka na „**ruské dezinformace**„. Ve skutečnosti byla zaměstnankyní **Národního demokratického institutu Madeleine Albrightové**, odpovědného za obhajobu zájmů obou **Bidenů** na Ukrajině.

Tato dáma pracovala v týmu **Volodymyra Zelenského**, současného prezidenta Ukrajiny [3] . Předtím, uprostřed občanské války, byla ve službách **Pavla Klimkina**, ministra zahraničních věcí prezidenta **Petra Porošenka**. Tehdy se postavila **proti minským dohodám**, ačkoli je schválila Rada bezpečnosti OSN. Během tohoto dlouhého pobytu na Ukrajině vytvořila **teorii o ruských dezinformacích**, o kterých napsala knihu: „Jak prohrát informační válku: Rusko, falešné zprávy a budoucnost konfliktu“ („How to Lose the Information War: Russia, Fake News, and the Future of Conflict“). Neznalá reality občanské války a jejích 20 000 mrtvých odhalila všechna dosavadní klišé o zlých Rusech, kteří chtěli lhaním Evropanům rozšířit své impérium na Donbas.

V tomto období Nina **Jankowiczová** využila ukrajinské sdružení **StopFake**, dotované National Endowment for Democracy (jinými slovy CIA), britskou vládou a **Georgem Sorošem**, aby přesvědčila, že **převrat na Majdanu byl lidovou revolucí**. [4].

V níže uvedeném videu pokračuje ve lži a chválí „**integrální nacionalistické**“ milice **Aidar** (jejichž praktiky mučení již odsoudila Amnesty International), **Dnipro-1** a samozřejmě prapor **Azov**.

V roce 2018 obhajovala nacistickou milici C14 [5] a ujišťovala, že tato neprováděla pogromy na Cikány, že to všechno byly... ruské dezinformace.

Tato expertka na lži, neopomněla lhát i ve Spojených státech o obvinění z velezrady vzneseném proti **Donaldu Trumpovi** (spis Steele) a popírat zločiny **Huntera Bidena** [6]. Šla dokonce tak daleko, že o notebooku prezidentova syna, který zabavila FBI, prohlásila že jde o „ruský výmysl“.

Tváří v tvář kritice byla **Rada pro řízení dezinformací** 17. května rozpuštěna [7], nisméně zápisy z regionu v rámci **Agentury pro kybernetickou bezpečnost** a bezpečnost infrastruktury (CISA), agentury ministerstva vnitřní bezpečnosti, ukazují, že v jiné podobě přetrvává [8]. Podle generálního inspektora správy je navíc její funkce nadále nezbytná [9].

UK

Britové zase raději spoléhali na „**sdružení**“, Institut pro strategický dialog, který má místo vlády dělat to, co má v úmyslu, aniž by za to nesl odpovědnost. Tento think tank, vytvořený baronem lordem **Georgem Weidenfeldem**, podle jeho vlastních slov „**adamantinským sionistou**“, má bojovat proti extremismu. Ve skutečnosti se i on věnuje šíření lží, aby potlačil do očí bijící pravdy. ISD píše zprávy z vlastní iniciativy (nebo spíše z iniciativy britské vlády), ale také na žádost evropských vlád, které ji financují.

Co platí mezi vynálezci moderní propagandy v USA, platí i v Evropě.

Polsko

V únoru, tedy na samém počátku války na Ukrajině, nařídila **polská Rada obrany** francouzské společnosti **Orange**, která je hlavním poskytovatelem internetového připojení v této zemi, **cenzurovat** několik **internetových stránek**, včetně stránek Voltaire Network (Voltairenet.org). Kontaktovali jsme tuto společnost s požadavkem na zaslání dopisu polských úřadů, ale **odmítli ho zaslat**. Poslali jsme druhý a na ten jednoduše **neodpověděli**. Podle evropských smluv má Rada obrany pravomoc zavést **vojenskou cenzuru pro účely národní bezpečnosti**.

Itálie

V březnu italský deník **Corriere della Sera** odhalil vládní program sledování osob označených za „**proruské**“ [10]. Tisková agentura ANSA dokonce zveřejnila vydání Hybridního bulletinu, kterému se věnuje ministerstvo informací pro bezpečnost **Dipartimento delle Informazioni per la Sicurezza** [11].

Německo

V Německu ministryně vnitra, sociální demokratka **Nancy Fraeserová**, rovněž zřídila monitorovací orgán. Šla mnohem dál než ostatní a pověřila jej „harmonizací zpráv“ v médiích. Několik měsíců v největším utajení svolávala hlavní šéfy tisku a vysvětlovala jim, **co by se nemělo zveřejňovat**.

Itálie a Německo mají s cenzurou kruté zkušenosti z dob fašismu a nacismu, proto je obzvlášť znepokojující, že se vydávají touto cestou. Stejně příčiny mají vždy stejné následky. Není proto překvapivé, že **Itálie a Německo** poprvé od ukončení druhé světové války **odmítly 4. listopadu**

2022 na Valném shromáždění OSN hlasovat **pro rezoluci odsuzující nacismus**.

AUTOR: Thierry Meyssan

ZDROJ: [1](#) / [2](#)

Překlad: Admin Nekorektní TOP-CZ